

Val '94

útav at selt sildina. Her hevði tað gagnað, um tað almenna kundi stuðlað, har tað privata ikki røkkur, sigur Eysteinn Dalsgaard, og leggur aftrat:

- Tað er sum við so nógvum øðrum í Føroyum. Fara menn undir at stovna virki, so krevja teir at gerast milliðingar eftir einari viku. Annars tíma teir ikki.

- Søluliðið er tað veikasta liðið hjá okkum. Í Noregi útflyta teir t.d. makrel og sild til Japans.

- Seinast vit skipaðu sild upp í Noregi, var ein japanesari á staðnum, sum kannaði sildina. Hetta hava normenn fingið í lag, meðan vit í Føroyum avreiða sildina ótilvirkaða til russar.

Úr Føroyum til Noregs at kanna lastina

- Hesin japanesarin var komin beinleiðis úr Føroyum í somu ørindum. Hann helt, at vit áttu at hava lagt lastina upp í Fuglafirði, men eg tímdi ikki at siga honum, at vit í Føroyum finga so lítlið fyri sildina.

- Hetta er harmiligt, tá hugsað verður um, hvussu nógv hava brúk fyri at fáa arbeiði í Føroyum í dag.

- Tað er enn meira harmiligt tá vit vita, at tað ikki eru tær stóru fløgurnar, sum skulu til fyri at bota um viðurskiptini.

Fiskurin skal landast, so fer hann inn á virkið, har hann verður skildur sundur í stóddir. Síðani gera pakkifólkin sít arbeiði, áðrenn sildin verður fryst og koyrd á goymslu. Sama mannagongd verður nýtt viðvíkjandi makrelveiðuni.

- Høvdu vit átt slík virkir, sum tóku ímóti sild og makrel í stórum mongdum, so høvdu eisini skotar og írar avreitt í Føroyum.

- Tað hevði ligið væl fyri, tí makrelurin stendur tætt sunnanfyri Føroyar, og tað hevði verið nógv høgligari hjá skipunum at lagt at í Føroyum. Tað sama hevði verið galdandi viðvíkjandi sildini.

Týðandi táttur í samfelagnum

Eysteinn Dalsgaard væntar ikki, at Javnaðarflokkurin fer at missa so nógv, sum spátt verður í fjølmiðlunum. Hann heldur, at fólk eru greið yvir, at tað er neyðugt at stuðla Javnaðarflokkinum. Tað, sum hesin flokkur stendur fyri, er ein týðandi táttur í samfelagnum, sigur Eysteinn Dalsgaard.

Dagny

Eyðstein Dalsgaard,
stýrimaður,
Skálavík

Jógvan A. Johannesen,
løgtingsmaður,
Skopun

Birgir Mohr
fulltrúi,
Sandur

Stillarar Javnaðarflokksins í Sandoy

Gustav Hentze, stýrimaður, Sandi
Sólvi Simonsen, skipari, Sandi
Tórálvi Mohr Olsen, fiskimaður, Sandi
Johanne Elisabeth Djurhuus, flakakvinna, Sandi
Karlstein Lydersen, fiskimaður, Skálavík
Ellintur Olsen, fiskimaður, Skálavík
Anfinnur Johannesen, arbeiðsmaður, Dali
Ásbjørn Kjerbo, arbeiðsmaður, Skopun
Wenningsted Hansen, útróðrarmaður, Skopun
Sámal Petur Lognberg, arbeiðsmaður, Skopun
Petur Hans Winther, sjómaður, Skopun
Óluva Bærntsen, flakakvinna, Skopun
Elisabeth Joensen, húsmóðir, Skúvoy
Bjartur Tórarenni, arbeiðsmaður, Skúvoy

Alt landið

Ár	78	80	84	88	90
Fólkaflokkurin	4062	4399	5433	6692	6234
Sambandsfl.	5950	5558	5321	6115	5367
Javnaðarf.	5099	5063	5866	6280	7805
Sjálvstýrisfl.	1624	1953	2128	2029	2489
Tjóðveldisfl.	4604	4415	4896	5517	4178
KFF			1495	1580	1681
Framsóknarf.				611	
Framburðsfl.	1393				
Framburðs- og Fiskivinnufl.		1905			
Sos. Loysingarfl.					666

SANDØY í atkvøðum

Ar	78	80	84	88	90
Fólkaflokkurin	227	251	301	315	316
Sambandsfl.	171	138	114	124	76
Javnaðarf.	224	253	291	281	396
Sjálvstýrisfl.	48	37	43	46	39
Tjóðveldisfl.	239	260	286	260	212
KFF			17	33	21
Framburðs- & Fiskivinnufl.		42			
Sos. Loysingarfl.					
Framburðsfl.	50				

Blind øði

Rætttrúgvandi fólkafloksmenn sæta sær sjálvum

Við veldugum ágrýtni og einum serligum hegni at rangsnúgva veruleikanum »garterar« fólkaflokkurin í í bløðunum móti javnaðarflokkinum. Tað er serliga hin harða kjarnan í fólkaflokkinum, sum stendur á odda í einari sannari herferð móti hesum flokki.

Og hin harða kjarnan í fólkaflokkinum er sum flestum kunnugt saman sett av teimum fyrrverandi landsstýrismonnum Svend Áge Ellefsen og John Petersen.

Men eisini hin ungi viðsetingurin í Sørvági roynir at halda seg frammat.

Felags fyri hetta »triumviratið« er, at teir ikki kunnu torga javnaðarflokkinn ella nakað av tí, sum hann stendur fyri.

Endamálið hjá rætttrúgvandi fólkaflokksmonnum er jú sum kunnugt at sæta sær sjálvum fyrst. Og tað skal sigast teimum trimum til rós, at rætttrúgvandi fólkafloksmenn eru teir út í æsir. Men, tað tykist kortini eitt sindur hugstoytt, at ein so stak sáttligur og siðiligur maður sum John Petersen, sum er spröttin av javnaðarrot, fullkomiliga skal hava gloymt sítt upphav og givið seg skrímslum í völd.

Tí, máti skal vera við umvending, tí hóast hann nú spælir hin beinhardt fólkaflokksmaðurin uttast á høgna veingi, so vita øll, sum kenna hann, at hetta als ikki hóskar til hansara góðsliga, eyðmjúka og spakføra lyndi.

Kortini skerst tað ikki burtur, at hann í løtuni er vilstur av leið, og saman við teimum báðum andsfrendunum vesturi í Vágum høggar seg í blindari og sansaleysari øði.

Men, hóast alt havi og kortini eitt sindur av samkenslu við teimum báðum fyrrverandi landsstýrismonnum.

Tí, eyðvitað má tað kennast eitt sindur ørkymlandi at leggja seg til hvíldar á kvøldi við einum friðsælum brosi um lokin avriksverk, og so tíðliga á morgni vakna við kaldan drey og hoyra seg tveitt út úr Tinganesi, tí teir vóru ikki mettir at vera grannhavaði longur.

Hetta var beiskt, øgiliga beiskt, og hesin bitin, sum teir settu í hálsin, tykist ikki at vera losnaður enn!

Og í grundini var hetta ógvuliga nasvist av frúnni Maritu, tí har høvdu teir sitið so fjálg og gott úti í Nesinum og tað kann jú eisini geva persónligar fyrimunir.

Men, hetta kendist eisini beiskt á annan hátt – tí í somu løtu sum Svend Áge Ellefsen mátti ganga ta tungu gongd úr Tinganesi, mátti hin ungi sørvingurin lata tingessin, sum hann hevði til láns, frá sær, og tað tykist at hava notið honum fast!

Als ikki nakað lögdið at teir eru illir – fúkandi illir.

Jógvan Adolf Johannesen

